

[Forsvarsministeren]

Danmark ønsker at tilkalde forstærkninger, vil kommandoen over disse – hvad enten det måtte være amerikanske eller engelske styrker – overgå til NATO, men at denne kommando for Danmarks vedkommende udøves af chefen for enhedskommandoen, som altid er en dansk officer.

Pelle Voigt (SF):

Så vil jeg gerne spørge forsvarsministeren, hvordan han får det til at passe sammen med general Linds udtalelse til Jyllands-Posten den 20. marts. Her siger general Lind:

»Der er heller intet, som hindrer, at tropper, der ankommer forud for et krigsudbrud, vil være under hjemlandenes kommando«, altså under henholdsvis engelsk og amerikansk kommando og ikke under NATOs kommando.

Bo Kristensen (KF):

Dette spørgsmål giver mig anledning til at spørge forsvarsministeren, om det ikke er således, at det er en venskabelig aftale, der her er indgået, og at den faktisk er i overensstemmelse med den danske regerings ønske om at få hjælp og bistand, såfremt det danske samfund er i krise.

På mig virker spørgsmålene således, at man faktisk ønsker at rejse kritik af det forhold, at vi skal hente hjælp via den organisation, NATO, som vi er medlem af, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke der er tilfredshed med, at vi har fået en afklaring af spørgsmålet om de forstærkningsstyrker, som er til rådighed i en given situation for det danske samfund, og dermed af regeringens handlemuligheder.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg kan over for hr. Bo Kristensen bekræfte, at som det har været gennem årene, hvor vi har kunnet hente hjælp via NATO, vil det også fortsat være regeringens politik, at vi ønsker noget sådant, og det er årsagen til, at vi er indgået på denne plan, som skal køre for fremtiden.

Hr. Pelle Voigt spurgte, om forstærkningerne fortsat er under hjemlandets kommando, hvis de tilkaldes til Danmark. Dermed mener hr. Pelle Voigt altså, at engelske styrker fortsat er under engelsk kommando og amerikanske under amerikansk kommando.

Det er de ikke. Hvis vi ønsker det, kan vi anmode NATO-rådet om at få disse styrker tilkaldt; det bliver så behandlet, og der bliver sagt ja eller nej. Det er den situation, vi kommer til at befinde os i, hvis noget skulle opstå. Fra det tidspunkt, hvor de måtte ankomme til dansk jord, vil de være under NATO-kommando, og det vil sige, at de går ind først og fremmest selvfølgelig i det samlede SACEUR-system eller NATO-system og dermed også i det system, som eksisterer for det, vi kalder nordflankens område, men til syvende og sidst ender det altså – hvis jeg skal sige det sådan – i praksis hos den general, der dirigerer det danske område, nemlig den general, der sidder i Karup, og som i øjeblikket hedder Lind. Det er den situation, der opstår, og det er det, som enhver regering i den givne situation skal tage ad notam. Hvis man ønsker forstærkninger til Danmark, indgår de i NATO-kommandoen, samtidig med at også de danske styrker overgår til den samme NATO-kommando.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal så blot bede ministeren nærmere undersøge den mærkværdige modsætning, der er mellem general Linds udtalelser til Jyllands-Posten den 20. marts og det, vi får oplyst her, idet general Lind jo udtaler – og jeg citerer igen:

»Der er heller intet, som hindrer, at tropper, der ankommer forud for et krigsudbrud, vil være under hjemlandenes kommando.«

Så må man få det indtryk, at Danmark for at få tilkaldt disse forstærkninger skal sætte sine styrker under NATOs kommando, mens man i en ikke nærmere bestemt periode kan have forstærkninger her, som i en ikke nærmere bestemt periode er under hjemlandets kommando, indtil de overgår under NATOs kommando. Sådan må jeg forstå ministerens svar og det, general Lind har sagt.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg ville gerne undersøge alle de mærkværdige ting, der bliver sagt om mange af disse sager, men hvis jeg skulle det, kunne jeg få nok at gøre. Det er klart, at vi på den givne foranledning vil kigge på, hvad der er sagt. Det kunne jo eventuelt være en fejl fra den journalists side, der har skrevet dette.